

Implementarea votului electronic

În acest eseu argumentativ am să abordez tematica implementării votului electronic în contextul alegerilor oficiale ale statelor democratice. Acest subiect este de mare interes pentru mine deoarece sunt pasionat de tehnologiile și conceptele ce stau la baza implementării votului electronic precum criptografia, criptarea, structura blockchain sau validarea și centralizarea datelor prin domeniul public al internetului dar sunt și interesat din punct de vedere civic în dezvoltarea și evoluția metodelor democratice. Voi susține faptul ca aceasta forma de votare trebuie sa nu fie implementată. Voi aduce doua argumente împotriva implementării votului electronic, după care voi prezenta și respinge un posibil contraargument apoi am să închei eseuul oferind o concluzie pertinentă. Această problemă este controversată, deoarece persoanele care nu dispun de suficiente cunoștințe tehnice nu înțeleg problemele și riscurile votului electronic. Ei pot vedea doar avantajele, în timp ce experții în domeniu condamnă utilizarea acestei metode de vot.

Pentru început voi defini termenii semnificativi pentru argumentarea mea. Votul electronic reprezintă doua tipuri distincte de votare, primul fiind de fapt „vot prin mașină electronică”, acesta derulându-se normal precum votul tradițional, în secții speciale de votare, doar ca în loc de a ștampila buletine de vot fizice alegătorul își exprima votul prin intermediul unei mașini specializate. Celălalt tip de vot electronic este numit „vot prin Internet” sau „vot electronic la distanță” și este definit drept „modalitate de exercitare a dreptului constituțional de a vota, [...], prin intermediul unei aplicații de vot electronic care transmite buletinul de vot, în deplina siguranța, prin internet” (L244/2019, Cap.I, Art.3. l), 2019)

În primul rând, la baza ideii votului democratic se afla principiile anonimatului alegătorului și a încrederii în sistemul electoral. În acest sens, nu trebuie sa existe nici o modalitate de a face legătura dintre un individ și votul său pentru a asigura securitatea individului și pentru a face imposibilă influențarea acestuia cu anumite beneficii, de exemplu „reducere 50% pentru votanții partidului X”. Votul tradițional își câștigă încrederea prin transparența acestuia, știm ca buletinul de vot pe care noi îl completăm și îl introducem în urna sigilată nu poate dispărea și cu siguranța va fi numărat corect deoarece numerotarea se face în fața unei comisii de martori cu reprezentanți ai fiecărui partid sau candidat iar dacă cumva au apărut erori se pot efectua renumărări. În schimb, ambele variante de vot electronic suferă de pierderea anonimatului și a încrederii. Pentru a vota electronic sistemele generează un cod pentru fiecare vot acesta având la baza date personale ale alegătorului, astfel se creaza o conexiune între votul secret și votant,

acesta putând fi manipulat în modul în care își folosește votul. Transparența este complet înlocuită de un sistem automat, închis, la care au acces direct numai un număr foarte mic de persoane și care este mult prea complicat pentru cetățeanul de rând cu drept de vot rămânând neînțeleș.

Conform lui Varujan Pambuccian, membru în Comisia pentru Tehnologia Informației și Comunicațiilor a Camerei Deputaților, într-un interviu cu jurnaliștii ziarului Adevărul „Caracterul direct și secret al votului nu poate fi asigurat prin votul electronic online. Nu poți vota din sufrageria ta, de la computerul de acasă sau dintr-o cafenea. Oricine poate veni lângă tine și te poate influența sau te poate mitui în timpul acțiunii propriu-zise de a vota. Trăim într-o țară în care tentația de a fraudă este atât de mare, încât ar deveni un business “ (Roșu, Zachmann, 2014)

În al doilea rând, votul electronic prezintă noi vulnerabilități de securitate în timp ce votul tradițional a fost dezvoltat în timp într-un sistem greu de fraudat la scară largă. Pentru a perturba major un set de alegeri electorale este nevoie de a afecta un număr mare de voturi simultan. Acest lucru este aproape imposibil în cazul alegerilor tradiționale unde voturile sunt descentralizate și în format fizic sub supraveghere constantă. Ar fi nevoie de un număr abundent de oameni în locații diferite cu același scop și cu un risc mai mare de a fi deconspirați. În schimb, pentru votul electronic acest lucru nu este la fel de irealizabil. În cazul votului electronic a schimba un singur vot necesită la fel de mult efort și resurse ca a schimba un milion de voturi din moment ce ele nu se afla undeva fizic și singura problemă este a reuși să interacționezi cu sistemul central, lucru ce poate fi realizat de o grupare organizată sau chiar de doar un singur individ cu cunoștințele necesare și devotație. În special pentru votul de la distanță, dacă aparatul utilizat de alegător este deja compromis atunci nu putem în niciun mod concret asigura validitatea votului. Pentru votul prin mașina electronică, aceste dispozitive sunt foarte vulnerabile nu numai în ziua alegerilor, ci și în perioada inactivă dintre alegeri, deoarece aceste dispozitive rămân nesupravegheate în depozite când sunt inactive.

Potrivit lui Tom Scott „Între 5% și 50% dintre calculatoarele personale în jurul lumii sunt infectate (cu viruși)“ (Computerphile 2014, 6:20, trad.prop) și „În 2005 Estonia a devenit prima țară din lume care să ofere opțiunea votului de la distanță, [...], în 2019 peste 40% au fost efectuate online“ (Computerphile 2014, 8:58, trad.prop)

Conform unui studiu independent efectuat de membrii ai Universității din Michigan „Din cauza riscurilor, recomandăm Estoniei întreruperea utilizării sistemului de iVoting. Desigur, protecții adiționale ar putea fi adăugate pentru a diminua atacuri specifice, dar a încerca să oprești orice formă de atac ar adăuga un grad inimaginabil de complexitate. [...] Nu credem că sistemul de iVoting poate fi făcut sigur în prezent” (Springall D. et al 2014, 11, trad.prop)

Cel mai puternic contraargument este acela că votul electronic oferă alegătorilor un grad ridicat de confort și accesibilitate, crescând astfel rata de participare.

Nu sunt de acord cu acest argument, din mai multe motive. Primul fiind acela că Estonia, singura țară din lume ce utilizează votul la distanță, are în mod constant prezențe scăzute la alegeri față de alte țări din Uniunea Europeană. Spre exemplu în 2019 doar 37,6% din cetățenii Estoniei cu drept de vot și-au exprimat dreptul la alegerile europarlamentare, sub media Uniunii Europene de 50,66% (Parlamentul European 2019). Un alt motiv este acela că, chiar dacă prin implementarea votului electronic ar crește prezența la vot, creșterea gradului de confort și accesibilitate nu este diferită față de implementarea altor metode votare precum votul prin corespondență. Votul prin corespondență prezintă aceleași beneficii ale votului electronic dar fără a suferii de problemele de securitate grave deoarece voturile încă sunt în format fizic și restul procedurii din votarea tradițională se respectă. În plus, votul electronic, spre deosebire de votul prin corespondență, ar stânjeni votarea persoanelor din grupuri defavorizate care nu au acces la internet la domiciliu sau întreaga infrastructură nu permite acest lucru la nivel de comunitate.

Potrivit Eurostat „În România 86% dintre gospodăriile au acces la internet. Procentul pare ridicat la prima vedere, însă în realitate suntem cam la coada clasamentului în Uniunea Europeană. În spatele nostru se mai află doar Bulgaria” (Musat 2020). Acest lucru însemnând că aproximativ una din patru familii din România nu are acces la internet.

În concluzie, votul electronic nu este o alternativă bună pentru votul tradițional din cauza problemelor tehnice de securitate pe care le aduce dar și din cauza efectelor asupra opiniei publice. Pentru binele procesului democratic votul electronic nu ar trebui adoptat în alegerile oficiale de scară largă.

Bibliografie

Computerphile 2014. Why Electronic Voting is a BAD Idea - Computerphile Youtube.com (accesat ultima oara la data de 12.12.2020 la https://www.youtube.com/watch?v=w3_0x6oaDmI)

Musat, C. 2020. „84% din gospodăriile din Romania au acces la internet” Gadget.ro (accesat ultima oara la data de 12.12.2020 la <https://gadget.ro/84-din-gospodariile-din-romania-au-acces-la-internet/>)

Parlamentul European 2019. Rezultatele alegerilor europene din 2019 - Rată de participare în funcție de an Europarl.europa.eu (accesat ultima oara la data de 12.12.2020 la <https://www.europarl.europa.eu/election-results-2019/ro/rata-de-participare/>)

Parlamentul României Senat 2019. Propunere legislativă privind organizarea și desfășurarea votului electronic la distanță L244/2019

Roșu, I., Zachmann, S., 2014. „Votul electronic: soluția de care fug politicienii români” Adevarul.ro (accesat ultima oara la data de 12.12.2020 la https://adevarul.ro/news/politica/votul-electronic-solutia-fug-politicienii-romani-1_5459156f0d133766a8891837/index.html)

Tom Scott 2019. Why Electronic Voting Is Still A Bad Idea Youtube.com (accesat ultima oara la data de 12.12.2020 la <https://www.youtube.com/watch?v=LkH2r-sNjQs>)

Springall D., Finkenauer T., Durumeric Z., Kitcat J. Hursti H., MacAlpine M., Halderman J. A. 2014 “Security Analysis of the Estonian Internet Voting System.” University of Michigan, MI: Proceedings of the 21st ACM Conference on Computer and Communications Security (CCS '14)